

1. EXT. MĚSTO, PŘED GYMNÁZIEM - DEN

Kamera sleduje zvenku okna gymnázia během výuky. Do učeben sice nevidíme kvůli záclonám, ale dění uvnitř ilustruje typická zvuková kulisa.

PROFESORKA Č. 1

(m. o.)

Jaké je hlavní město Indie?

STUDENT Č. 1

(m. o., váhá)

Gándhí?

PROFESORKA Č. 1

(m. o.)

S takovými znalostmi vás nepustím k maturitě.

STUDENT Č. 1

(m. o.)

Ale paní profesorko, to by bylo omezování osobní svobody.

Přejíždíme k dalšímu oknu.

STUDENTI

(m. o., zpívají)

Padá, padá, rosenka, spaly by moje
očenka. Spaly by moje, spaly by aj
tvoje, spaly by ony oboje.

Ozve se velká rána ukazovátkem o katedru.

PROFESORKA Č. 2

(m. o., nazlobeně)

To ale neznamená, že mi tu budete spát!

Přesunuli jsme se k oknu, za kterým podle hlasu vyučuje profesor Suchomel.

SUCHOMEL

(m. o.)

Dvořáková, koukám, že vy si s matematikou moc netykáte.

KATEŘINA

(m. o.)

To by se nehodilo, pane profesore.
Je o hodně starší.

Kamera sjíždí na náměstí před budovu gymnázia. Po ránu je tu liduprázdno. Ke škole přijíždí Vojta na svém starším a rozvrzaném kole. Jeho přilba je otlučená, oblečení ušpiněné. Přes záda má hozenou brašnu a svou oblíbenou kytaru. Zbrkle brzdí. Dostane smyk, ale vyrovná to. Rychle vytahuje nohy z klipsen, seskakuje z kola a i s ním spěchá do školy.

2. INT. GYMNAZIUM, UČEBNA - DEN

Vyfintěná Kateřina s nápisem "No War" na tričku řeší marně u tabule rovnici. Profesor Suchomel za katedrou sleduje její počínání. Na tabuli je rovnice:

$$(X + 1) / (X - 1) - (1 - X) / (X + 1) = 6.$$

SUCHOMEL

Máte nějaké řešení?

KATEŘINA

Mám, pane profesore. Chci se omluvit. Nemohla jsem se učit. Dávala jsem koním.

STUDENT Č. 1

(křikne z lavice)

Spíš Martinovi!

Studenti se zasmějí. Suchomel je okřikne.

SUCHOMEL

Dost!

(ke Kateřině)

Prozradte aspoň, kdy mají zlomky smysl.

KATEŘINA

Mně přijde, že nemaj smysl vůbec žádnéj.

Do třídy mezitím vchází ušpiněný Vojta s brašnou a kytarou přes záda. Nenápadně se plíží ke svému místu.

Martin mu nastaví nohu a on zakopne. Ta rána se nedá přeslechnout. Všichni se po něm ohlídnou.

SUCHOMEL

Á, mistr Černý! Copak se vám tentokrát stalo? Píchl jste? Nebo vám spadl řetěz?

Studenti se smějí.

VOJTA

(nesměle)

Vlítlo mi do cesty divoký prase.

MARTIN

(posměšně)

Odkdy prasata lítaj?

Studenti se smějí. Vojta si sedá do lavice u Rozárky.

SUCHOMEL

(ke Kateřině)

Běžte si sednout. Dopočítá to Podhorská.

Kateřina si jde sednout na své místo v první řadě uprostřed. K tabuli jde Rozárka, která sedí hned za ní. Míjejí se.

KATEŘINA

(posměšně k Rozárce)

Naše vědecká pracovnice.

Rozárka pohlédne na Kateřinino triko s nápisem No War.

ROZÁRKA

Tobě by spíš sedlo "No Brain".

Studenti se smějí. Suchomel všechny okřikne.

SUCHOMEL

Dost!

Rozárka, která o svůj vzhled nedbá tolik jako Kateřina, bere křidu a rychle spočítá, že $X_{1,2} = + -$ odmocnina ze dvou.

SUCHOMEL

(k Rozárce)

Výborně. Děkuji.

(ke Kateřině)

Tady z Rozárky si vezměte příklad.

KATEŘINA

To jako že mám sex nahradit
čísłama?

Studenti se smějí. Rozárka se vrací na své místo.

ROZÁRKA

(ke Kateřině)

Já myslela, že jste se s Martinem
aspoň k jednomu číslu dostali.

Studenti se znovu zasmějí. Rozárka si sedá do lavice.
Naštvaná Kateřina se na ni zle podívá.

SUCHOMEL

K tabuli půjde...

*(Suchomel vstává a
rozhlíží se po třídě)*

Koho ještě dneska vyzkoušíme?
Kdopak tu už dlouho nebyl?

Všichni strachem ztuhnou. Jeden ze studentů vyskočí z
lavice a hlasitě vyhrkne na profesora:

STUDENT Č. 2

Pane profesore, zazpíváme si!

Dřív než Suchomel stačí zareagovat, studentky a studenti
vstanou a začnou zpívat. Vojta k tomu ještě hraje na
kytaru.

(Demo: <https://youtu.be/V5sct5VvSEE>)

VŠICHNI STUDENTI

(zpívají)

Ve školní jídelně
cítím se mizerně,
omáčka hnědá,
brambory kyselý,
co hnily na poli,
jíst se to nedá.

Dušená karotka
stačí mi na fotkách,
fuj haše s kaší,
knedlíky gumový,
řízky jak podkovy
strávníky straší.

Profesor prochází třídou a v úžasu si prohlíží své zpívající svěřence. Nezlobí se na ně, vlastně ho to baví.

VŠICHNI STUDENTI

(dál zpívají)

S pohnutím nesu ti
špagety bez chuti,
bramborák mastnej,
jez, než to vychladne,
až odtud vypadnem,
budu zas šťastnej.

Zvoní konec hodiny. Studenti dozpívají, vezmou si věci a rychle ženou pryč. Suchomel za nimi ještě volá.

SUCHOMEL

Nezapomeňte, že večer jsou třídní schůzky!

3. EXT. MĚSTO, PŘED GYMNÁZIEM - DEN

Ze školy vycházejí studenti, i Kateřina a Martin. Plakát na sloupu proti východu zve na volbu Miss Medojedy.

KATEŘINA

(k Martinovi, ještě nazlobeně)

Hraje si na chytrou, přitom nosí spodní prádlo po babičce.

MARTIN

No jo. Čím vyšší IQ, tím horší spoďáry.

KATEŘINA

(vezme to osobně)

Takže já jsem podle tebe úplně blbá?

MARTIN

Sorry, no.

(všimne si plakátu, ukáže na něj)

Hele. Měla by ses přihlásit.

KATEŘINA

*(taký hledí na plakát,
váhá)*

Nevim. Tohle bude asi dost
provinční.

Ze školy vyjde Vojta s kytarou i s jízdním kolem a
zůstane stát opodál. Martin a Kateřina dál diskutují u
plakátu.

MARTIN

(studuje plakát)

Náhodou. Můžeš postoupit do
krajskýho kola a vyhrát padesát
tisíc.

KATEŘINA

*(také studuje plakát,
bystří)*

Moderuje René Navrátil. To je ten
týpek, co teď filmuje ve městě.

Ze školy vyjde Rozárka a zastaví se u plakátu, takže
slyší konverzaci Kateřiny a Martina.

KATEŘINA

(k Martinovi)

Myslíš, že mám šanci?

MARTIN

Jasně!

ROZÁRKA

(ke Kateřině)

Radši počkej na volbu Miss
analfabet.

Kateřina udělá na Rozárku obličej. Martin nechápe.

MARTIN

To město neznám.

KATEŘINA

(k Rozárce)

Tak se přihlas ty. Třeba kvůli
tobě zavedou kategorii Krása duše.

ROZÁRKA

Mně stačí třetí místo v
matematický olympiádě.

KATEŘINA

Nejenom chytrá, ale i skromná.

ROZÁRKA

Znáš to. Není důležitý zvítězit,
ale zúčastnit se.

Rozárka odchází. Vojta chce nasednout na kolo, aby mohl jet za ní, ale Martin do něj nenápadně vrazí loktem, takže se i s kolem málem složí na zem. Ale Vojta to nevzdá, znovu nasedne na kolo a přece jen vyrazí za Rozárkou.

Martin a Kateřina si mezitím dají odchod opačným směrem.

Vojta dorazí k Rozárce. Jede vedle ní a snaží se ji pozvat na rande. Ona se chová odměřeně a tlačí ho k obrubníku.

VOJTA

(v rozpacích)

Nešla bys dneska ven?

ROZÁRKA

Dyť už jsem venku.

VOJTA

A nemůžeš teda venku zůstat? Že bych tě pozval na zmrzlinu.

ROZÁRKA

Už zase? Chceš, abych měla angínu?

VOJTA

Tak počkáme, až roztaje. A třeba roztaješ i ty. Složil jsem pro tebe básničku.

ROZÁRKA

Fráňa Šrámek Reloaded.

Vojtovi sjede kolo po obrubníku a svalí se na chodník.

ROZÁRKA

Sorry, ale takovou poctu si nezasloužím. Čau.

Rozárka rázně odchází. Vojta vstává a ještě za ní volá.

VOJTA

Počkej! Víš, že u vás budou
filmovat?

Ale Rozárka už je pryč a Vojtu neslyší.

Ze sklepního okna školy náhle zarachotí bicí, kytara a basa. Vojta se lekne, naskočí na kolo a odjede jiným směrem, než šla Rozárka. Kamera zabírá sklepní okno. Slyšíme hrát rockovou skupinu Šrapnel.

4. INT. GYMNÁZIUM, SKLEP - DEN

Ve sklepě plném harampádí hraje studentská rocková skupina Šrapnel ve složení: Michal Bláha (12) - kytara, zpěv; Zdeněk (14) - bicí; Mirek (14) - basa.

MICHAL

(zpívá a hraje)

Není mi do žertu,
přecházím pubertu,
pubertu,
v tátově hubertu.

Už se hlásí,
v těle žlázy,
v hormonech po uši,
toužím po rozkoši,
holky však ne,
holky však ne.

Není mi do žertu,
přecházím pubertu,
roušky jsou zbytečný,
není to infekční.

Vchází jejich manažer Jaroslav Suchomel a přerušuje je.

SUCHOMEL

Stop, kluci! Přestaňte! Stop!

Kluci přestávají hrát.

SUCHOMEL

Mám pro vás vynikající zprávu!
Právě jsem se dozvěděl, že budete
hrát na Miss! Starosta si vás
osobně vybral.

Kluci mají radost. Dají ji najevo svými nástroji.

MICHAL
(*zařve do mikrofonu*)
Paráda!

ZDENĚK
Starosta má dobřej vkus.

MIREK
A hlavně je to můj strejda.

5. EXT. U ŘEKY POD SKÁLOU - DEN

Vojta sedí s kytarou u řeky a zasněně se dívá do vln.
Kolo má pohozené v trávě.

VOJTA
(*zpívá a brnká na
kytaru*)
Pod pokličkou tvýho srdce
vře rukopis románu,
čet jsem si v něm s velkou chutí
jednou takhle po ránu.

Vojta se zarazí, zapomněl text. Rychle pohlédne do papíru, pak pokračuje.

VOJTA
(*zpívá a brnká na
kytaru*)
Dílo je to nekonvenční,
nezvyklého rozsahu,
škoda že jsem na své jméno
nenarazil v obsahu.

Vojta pohlédne na hodinky, vyskočí, nasedne na kolo a odjede. Mezitím dorazí k blízkému stromu důchodce a upevní na jeho kmen plakát, který zve na volbu Miss Medojedy.

6. INT. BYT PODHORSKÝCH, ROZÁRČIN POKOJ - DEN

Rozárka sedí u starého a pomalého počítače a surfuje po internetu. Zezadu se k ní krade její otec Richard Podhorský, přes rameno se jí dívá na monitor.

PODHORSKÝ

Trochu odlidštěná zábava,
nemyslíš?

ROZÁRKA

(lekne se ho)

Když už nemám kamarády z masa a
kostí, dopřej mi aspoň ty na síti.

PODHORSKÝ

Měla by ses učit. Za rok je
maturita, pak přijímačky na
matfyz. Chyť tu šanci za pačesy.

ROZÁRKA

Nevím proč.

PODHORSKÝ

(dotkne se ho to)

Ona má možnost studovat prestižní
školu a neví proč!

ROZÁRKA

Tak proč?

PODHORSKÝ

Kdybych já měl v mládí takové
možnosti, vůbec bych se
nerozmýšlel.

ROZÁRKA

Tak se přihlas na Univerzitu
třetího věku.

PODHORSKÝ

Nebud' drzá!

Naštvaný Podhorský odchází, bouchá za sebou dveřmi.

Rozárce zatuhne počítač. Marně kliká myší a ťuká do klávesnice. Je nešťastná a smutná, všechno na ni padá. Restartuje počítač.

ROZÁRKA

(zpívá)

Líp by snad bylo i na vesnici,
mám jenom sebe a klávesnici,
rodiče spletli si století,
přežívat tady je prokletí.

Nešťastná Rozárka jezdí po pokoji na pojízdné židli, jako kdyby v sedě tančila.

ROZÁRKA

(zpívá)

Z života mi zbyl jen počítač,
monitor, internet, zavinač,
snad moji přátelé na síti
zelenou kontrolkou zasvítí.

Vždyť i ta lama
nechce být sama.
Za drátem tuší
spřízněnou duši.

7. EXT. MĚSTO, ULICE PŘED BYTEM PODHORSKÝCH - DEN

Slunečno. Filmaři se chystají na natáčení scény, která se odehrává přímo před vchodem do domu, kde bydlí Rozárka s rodiči. Postávají tu René Navrátil, herečka, kterou obletují maskéři, a dva herci pro role násilníků. Režisér si něco vyjasňuje s kameramanem. Filmaře pozoruje několik místních obyvatel. Jsou mezi nimi i Kateřina, Martin a Vojta, který tu má také kolo. Režisér oslovuje tlampačem celý štáb.

REŽISÉR

Pojďme na to, ať tu nejsme do
noci. A herce bych poprosil, ať
nezapomenou zmínit sponzory. Díky.

Herečka a René zaujmou místo pár metrů od vchodu do domu. Lidé ze štábu jsou rázem na svých místech. Všichni utichají.

REŽISÉR

Akce!

Kamera jede. Začíná se natáčet nějaký kriminální film, který ovšem vyznívá jako parodie. Herečka vyrazí ke

dveřím a pokusí se je odemknout, ale doběhne ji rozvášněný René ve snaze jí v tom zabránit. Rozjíždí se absurdní dialog.

RENÉ

Počkej, Džejn! Ty už mě nemiluješ?

HEREČKA

Ne, Bille. Od té doby, co sis změnil PIN na své platební kartě Flastercard, k tobě nic necítím.

Herečka se znovu snaží odemknout, ale René ji chytí za ruku.

RENÉ

Doufám, že na mě budeš aspoň vzpomínat.

Herečka se mu vytrhne a konečně odemyká dveře.

HEREČKA

Jistě. Nikdy nezapomenu na tu naši báječnou dovolenou v Karibiku s cestovní kanceláří Fannyreisen.

RENÉ

V Karibiku? Tam jsme přece nikdy nebyli.

HEREČKA

No právě. Nemohu žít s člověkem, kterému o dovolené stačí jenom Máchovo jezero a mýdlo značky Konvalin. Sbohem!

Herečka mizí v domě. Prudce za sebou zavírá dveře, kterými praští Reného do nosu. René je zdrcen, chytá se za nos.

REŽISÉR

Stop! Berem!

Kateřina, Martin a Vojta spolu s několika přihlížejícími oceňují předvedený výkon potleskem. Herečka vychází ven z domu a klaní se. René se dál drží za nos, asi do něj opravdu dostal.

8. INT. BYT PODHORSKÝCH, KUCHYNĚ - DEN

Rodina Podhorských dojídá svíčkovou. Na stole stojí i prázdný džbán. Podhorský se rozplývá blahem.

PODHORSKÝ

Maminko, ta svíčková se ti zase povedla.

PODHORSKÁ

To se to vaří, když mám takové strávníky.

PODHORSKÝ

Ty jsi ostrov jistoty v moři všech těch fast foodů a pizzerií.

ROZÁRKA

Je to fakt dobrý. Ale můžu mít prosbu?

PODHORSKÁ

Chceš víc omáčky?

ROZÁRKA

Potřebovala bych novejš počítač. Stačil by nouřas.

Pohoda je rázem ta tam. Oba rodiče nahodí netečný výraz.

PODHORSKÝ

A z vrcholu blaha padám do hlubin přízemnosti.

Vřichni už dojedli. Podhorská se vyčítavě podívá na Rozárku a začne sklízet ze stolu.

ROZÁRKA

(pokorně prosí otce)

Prosím. Ten starejš už každou chvíli klečí.

PODHORSKÝ

Něco za něco. Až se dostaneš na matfyz.

PODHORSKÁ

(k Rozárce chladně)

Trocha skromnosti by ti neuškodila.

Podhorský přistrčí před Rozárku džbán.

PODHORSKÝ
Skoč pro pivo.

9. EXT. MĚSTO, ULICE PŘED BYTEM PODHORSKÝCH - DEN

Natáčení filmu pokračuje. Štáb je připravený, režisér vedle kamery také. Před vchodem do domu postává René.

REŽISÉR
Akce!

René hraje nešťastného muže, kterého právě opustila dívka. Je opilý, v ruce drží láhev, ze které upíjí, a volá k oknům domu.

RENÉ
Džejn, pojď dolů! Já tu na tě čekám.

René se chce znovu napít z láhve, když tu k němu nečekaně přistoupí dva drsní chlápci, každý z jedné strany.

RENÉ
(nechápatě)
Co si přežete, pánové?

NÁSILNÍK Č. 1
Posílá nás novej přítel Džejn.
Máme ti vyřídit vzkaz.

Oba násilníci začnou Reného mlátit, ale ten rány neopětuje a zvedá ruce, aby muže uklidnil.

RENÉ
Počkejte! Prát se budeme až potom.
Teď ten vzkaz.

Násilníci na chvíli přeruší výprask.

NÁSILNÍK Č. 2
To už je ten vzkaz, ty troubo!

NÁSILNÍK Č. 1
Měl bys užívat ženšenové kapky
Dementol. Bystří mysl.

RENÉ
Dík za tip.

Násilníci se opět vrhnou na Reného. Mela se odehrává před dveřmi domu, ve kterém bydlí Podhorští. Rozárka vychází se džbánem ven zrovna ve chvíli, kdy se jeden z násilníků chystá uhodit Reného, ale zároveň to vypadá jako útok na její osobu. Probudí se v ní pud sebezáchovy a přetáhne ho džbánem po hlavě, až se nádoba rozbije. Herec se kácí k zemi a ostatní přestávají hrát. René nechápavě zírá na Rozárku, lidé ze štábu, Martin, Kateřina, Vojta a ostatní přihlížející také. Kdosi křísí napadeného herce.

REŽISÉR
Stop! To je snad zlej sen,
tohleto!

Teprve teď si Rozárka všimla, že se tu natáčí film.

ROZÁRKA
Promiňte.

Kateřina a Martin spolu s ostatními vyprsknou smíchy. Jenom Vojta to vážně prožívá spolu s Rozárkou.

REŽISÉR
Já se snad vrátím ke kreslenému
filmu!

Rozárka má výčitky, ale mnohem víc ji zaujal René. Zamilovaně se na něj dívá a on její pohled opětuje.

RENÉ
(k Rozárce)
Kdyby krása oslepovala, musel bych
kvůli tobě nosit bílou hůl. Já
jsem René.

René podává Rozárce ruku.

ROZÁRKA
Rozárka.

RENÉ
Jak to že jsem tě tu ještě
nepotkal? Zajdi večer do klubu.

ROZÁRKA
*(v rozpacích i s
 radostí)*
 Když myslíš.

RENÉ
 Jasně. Zapaříme.
*(krátce zazpívá a
 zatančí)*
 Noční život, to je moje,
 mejdany a ohňostroje.
 Kde se upnu, tam to žije,
 vytančíme kalorie.
(k Rozárce už bez zpěvu)
 Tak večer.

ROZÁRKA
 Budu se těšit.

Rozárka a René si vymění smyslné úsměvy. Vojta není rád.

10. EXT. U DOMKU ČERNÝCH - DEN

Černí (matka Zuzana, otec Vilém a syn Vojta) večeří na zastřešené, ale otevřené verandě u domku se zahradou. Vojtova matka na invalidním vozíku se zvonkem z kola má nejvíc energie. Pochutnává si na hlávkovém salátu.

ČERNÁ
(radostně recituje)
 Nosíš-li tepláky nebo kravatu,
 štěstí najdeš v hlávkovém salátu.

VOJTA
 Moc se ti to nerýmuje.

ČERNÁ
 O rým nejde. Důležitější je
 poselství.

VOJTA
 Já v tom nenašel ani poselství.

ČERNÝ
 Já jo: Jezte zeleninu, je zdravá.
(podívá se na hodinky)
 Už musím, mám ještě povinnosti.

(k Vojtovi)

Postarej se o nádobí.

Vojta ohrne nos. Černý vstává a kvapem odchází. Černá za ním smutně hledí, pak se obrátí na Vojtu.

ČERNÁ

Nemáš náhodou dneska třídní schůzky?

VOJTA

(předstírá, že nerozuměl)

Co? Cože?

Černá zazvoní na zvonek u vozíku.

ČERNÁ

Jestli nemáš třídní schůzky! Ráda bych už konečně poznala vašeho třídního.

VOJTA

Můžeš bejt v klidu. Žádný nejsou.

11. INT. GYMNÁZIUM, UČEBNA - VEČER

Právě probíhá třídní schůzka. Rodiče sedí v lavicích. Je plno, jenom Vojta tu nikoho nemá. Suchomel chodí mezi lavicemi a oslovuje přítomné.

SUCHOMEL

Studenti nám ožívají. Někteřím už došlo, že je příští rok čekají maturity.

RODIČ Č. 1

Tak sláva. Hlavně aby něco uměli.

SUCHOMEL

Na svůj věk toho umějí docela hodně. Jenom o tom ještě nevědí.

RODIČ Č. 2

A nějaký povzbudivý zprávy nemáte?

SUCHOMEL

Samozřejmě mám. Nikdo zatím
nepropadá. Když nepočítáme češtinu
a matematiku, ve které mají
problémy skoro všichni.

Na rodiče jdou mrákoty, někteří berou hlavu do dlaní.

SUCHOMEL

Ale nezoufejte, máme ve škole
třídu, která je na tom ještě hůř.
3. B.

RODIČ Č. 1

Ale tohle je 3. B!

SUCHOMEL

(polkne nasucho)
Aha. Tak promiňte.

Otřesený 1. rodič pije z láhve rum a nabízí sousedovi.

RODIČ Č. 1

Lokněte si, to vám udělá dobře.

2. rodič si lokne. Láhev začíná kolovat třídou.

RODIČ Č. 2

Děkuju. Kdybych aspoň moh toho
našeho spratka zmlátit.

(začne zpívat)

Za našich mladejch let
tělesnej trest jen kvet,
já bejval bit.
Neměl jsem úkoly?
S modřinou do školy
musel jsem jít.

Ruka mi svrbívá,
když myslím na syna,
hned bych ho plesk.
Když se mi posmívá,
jen nesmí do kina,
souží mě stesk.

OSTATNÍ RODIČE

*(zpívají a kývají se do
rytmu)*

Seřezat mu obě pülky a propleskat
tváře?

To bys hned měl doma kaňku jako z
kalamáře.

RODIČ Č. 2

(zpívá)

Vím, že se nehodí,
mlátit ho do hlavy,
to není šik.
Na zadek bych mu dal,
kdyby mě nepřepřal,
ten uličník.

OSTATNÍ RODIČE

*(zpívají a kývají se do
rytmu)*

Seřezat mu obě půlky a propleskat
tváře?
To bys hned měl doma kaňku jako z
kalamáře.

Rodiče dozpívají a zůstanou zamyšlení.

SUCHOMEL

Jestli už nemáte dotazy, tak vám
děkuju a příště na shledanou.

Otřesení rodiče se zvedají a odcházejí. Když se pokusí
odejít i Dvořáková, Suchomel se jí postaví do cesty.

SUCHOMEL

S vámi bych ještě potřeboval
mluvit.

Dvořáková se na Suchomela podezřívavě podívá.

DVOŘÁKOVÁ

Jestli mě chcete zase balit, tak
jsem dost utahaná.

SUCHOMEL

Jde o Kateřinu.